

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 29 december 2009 in zaak nr. 09/45916 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 december 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klaagt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank ten onrechte, zakelijk weergegeven, heeft overwogen dat, nu de vreemdeling ter zitting heeft betwist dat hij uit eigen beweging heeft verklaard dat hij hier te lande illegaal verblijft, het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van standhouding, overbrenging en ophouding van 9 december 2009 (hierna: het proces-verbaal) niet uitsluit dat de vreemdeling aldus heeft verklaard op een daartoe strekkende vraag en dat nu de staatssecretaris, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, geen nadere verduidelijking heeft kunnen geven, het ervoor gehouden moet worden dat de vreemdeling in het kader van de uitoefening van taken op grond van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) naar zijn verblijfsrechtelijke positie is gevraagd, zodat de standhouding onrechtmatig is.

Daartoe voert de staatssecretaris aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat uit het proces-verbaal blijkt dat de vreemdeling zelf ten overstaan van de verbalisant te kennen heeft gegeven niet rechtmatig in Nederland te verblijven. De enkele betwisting daarvan door de vreemdeling ter zitting biedt een onvoldoende aanknopingspunt om niet van de juistheid van het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal uit te gaan, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, kan een ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen, op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen standhouden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

2.1.2. In het proces-verbaal staat, voor zover thans van belang, vermeld: "Ik, verbalisant, [...], dienstdoende bij Bureau Lijnbaansgracht

verklaar het volgende:

Op woensdag 09/12/2009 te 18:32 uur, heb ik, op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie staande gehouden een persoon, die opgaf te zijn:

[...].

Het hiervoor genoemde redelijk vermoeden van illegaal verblijf (zie A3/3.3 Vc 2000) was (naar objectieve maatstaven gemeten) gebaseerd op:

kwam aan het bureau om aangifte te doen van vermissing van zijn paspoort. kon enkel een kopie van het paspoort tonen als zijnde legitimatiebewijs. gaf zelf aan niet rechtmatig in Nederland te verblijven. Verbalisant heeft overleg gepleegd met de Vreemdelingendienst. Deze heeft door diverse systemen nagetrokken maar daar bleek niet uit dat rechtmatig in Nederland verblijft. Verbalisant heeft hierop staande gehouden voor de Vreemdelingenwetgeving."

2.1.3. In beginsel dient van de juistheid en volledigheid van het op ambtseed dan wel op ambtsbelofte opgemaakt en ondertekend proces-verbaal te worden uitgegaan. Nu de vreemdeling geen tegenbewijs heeft geleverd, had de rechtbank niet op grond van de enkele betwisting dat hij uit eigen beweging heeft verteld dat hij niet rechtmatig hier te lande verblijft aan de juistheid van het proces-verbaal behoren te twijfelen. Dat, naar de vreemdeling stelt, bepaalde feiten niet in het proces-verbaal zijn opgenomen, betekent niet dat reeds daarom niet van de juistheid van hetgeen wel in het proces-verbaal is vermeld mag worden uitgegaan. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 9 december 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling betoogt dat de staandehouding onrechtmatig moet worden geacht, omdat uit het proces-verbaal niet blijkt op grond waarvan het redelijk vermoeden van illegaal verblijf tot stand is gekomen.

Het proces-verbaal maakt genoegzaam inzichtelijk op grond van welke feiten en omstandigheden bij de verbalisant voorafgaande aan de staandehouding een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten aanzien van de vreemdeling is gerezen. Nu de verbalisant aan de verklaring van de vreemdeling dat hij niet rechtmatig in Nederland verblijft een redelijk vermoeden van illegaal verblijf heeft mogen ontlenen, kon de vreemdeling krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 worden staandegehouden. De beroepsgrond faalt.

2.4. De vreemdeling betoogt voorts dat de staatssecretaris met een lichter middel dan bewaring had dienen te volstaan, omdat hij zich niet aan zijn uitzetting zal onttrekken. Hij wil naar India terugkeren en is bij de ambassade geweest om een nieuw paspoort aan te vragen.

Nu de vreemdeling de gronden van de inbewaringstelling niet heeft bestreden en hij reeds vier jaar illegaal in Nederland verblijft, bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring kan worden volstaan. De staatssecretaris heeft het risico dat de vreemdeling zich niet meer zou melden, zodra zijn uitzetting in zicht kwam, niet hoeven aanvaarden. De beroepsgrond faalt.

2.5. Ten slotte betoogt de vreemdeling dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarend aan zijn uitzetting heeft gewerkt, nu nog geen proces-verbaal van vermissing van zijn paspoort naar de Indiase autoriteiten is verzonden.

Uit de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt dat op 15 december 2009 een vertrekgesprek met de vreemdeling is gehouden en dat diezelfde dag een aanvraag om afgifte van een laissez passer voor India is ingevuld en verzonden naar de laissez passer-kamer van de Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: de DT&V). De DT&V heeft op 16 december 2009 het dossier van de vreemdeling ontvangen en een regievoerder toegewezen. Op 17 december 2009 is een kopie van de geboorteakte van de vreemdeling en het schoolcertificaat per spoedkoerier naar de Ip-kamer verzonden. Dat de staatssecretaris geen proces-verbaal van vermissing van het paspoort aan de Indiase autoriteiten heeft overgelegd, geeft onder die omstandigheden geen aanleiding voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarendheid heeft betracht bij het verrichten van handelingen die van directe betekenis zijn voor de uitzetting van de vreemdeling. Ook deze beroepsgrond faalt.

2.6. Het inleidende beroep is ongegrond. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 29 december 2009 in zaak nr. 09/45916;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

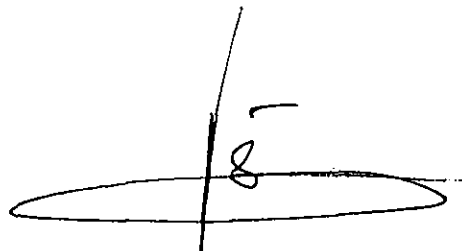
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 februari 2010

347-601.

Verzonden: 15 februari 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller, more complex mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

3

Postadres Postbus 2267
1000CG AMSTERDAM

Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door C. Boer, de
Telefoon 0900-8844
Fax 020-5696270
V-nummer / Zaak 09/12/2009
Datum 09/12/2009
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Cindy Boer, de, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : India
Nationaliteit(en) : India, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 09/12/2009
Tijd : 22:30 uur.

Registratienummer	9905076016
Registratiedatum	11 DEC 2009
Registratieplaats	
Registratietijd	
Registratietijd	
Registratietijd	

ONTVANGST TIJD 14. DEC. 10:04

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
C. Boer, de

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 09/45916

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

V-nr:

In het geding tussen:

geboren op _____ van Indiase nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. J.A. Canales, advocaat te Amsterdam,

en:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Erik, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het
Ministerie van Justitie.

1. Procesverloop

Op 9 december 2009 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 10 december 2009 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 23 december 2009. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig M.M.J.M. Bakkenhoven als tolk in de Engelse taal.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen nadere inlichtingen te verstrekken. Bij fax van 28 december 2009 heeft verweerder stukken overgelegd, waarop de gemachtigde van eiser op diezelfde datum bij fax heeft gereageerd. Beide partijen hebben toestemming gegeven de zaak zonder nadere zitting af te doen. De rechtbank heeft het onderzoek op 29 december 2009 gesloten.

2. Overwegingen

1. Eiser heeft ter zitting het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Zaaknummer: AWB 09/45916 inzake

Pagina 2 van 3

Het proces-verbaal van staandehouding is niet volledig. Ter zitting heeft eiser aangegeven dat hij met een vriend, die voor hem folkte, naar het politiebureau is gegaan voor aangifte van vermissing van zijn paspoort. Anders dan het proces-verbaal suggereert, heeft eiser niet uit eigen beweging verteld dat hij niet rechtmatig in Nederland verblijft. Uit het summiere proces-verbaal blijkt niet hoe het redelijk vermoeden van illegaal verblijf wel tot stand is gekomen. Ook staat in het proces-verbaal niet vermeld dat eiser een uur in een wachtruimte heeft moeten wachten voordat hij werd overgebracht voor zijn ophouding.

Voorts had verweerder een lichter middel dienen op te leggen. Eiser wil graag terug naar India en was daartoe, ten behoeve van het verkrijgen van een nieuw paspoort, naar de Indiase ambassade geweest. Aldaar vertelde men hem dat hij eerst aangifte moest doen van vermissing van zijn paspoort. Bij het doen van deze aangifte is eiser op het politiebureau staande gehouden. Nu eiser terug wil naar India en daartoe ook reeds concrete stappen had ondernomen, had verweerder met een lichter middel kunnen volstaan. Eiser zal zich immers niet aan zijn terugkeer onttrekken.

Voorts handelt verweerder onvoldoende voortvarend. Op het politiebureau had eiser al een kopie van zijn paspoort overgelegd en vrij snel na de inbewaringstelling had eiser tevens een kopie van zijn geboorteakte en schoolcertificaat overgelegd. Bij de Indiase ambassade is eiser verteld dat eiser een paspoort zal krijgen indien hij een aangifte van vermissing overlegt. De Indiase autoriteiten hebben dit aan de gemachtigde van eiser desgevraagd bevestigd. Verweerder had dan ook zo spoedig mogelijk een proces-verbaal van vermissing aan de Indiase autoriteiten dienen te overhandigen. Een afspraak daartoe was door eiser immers al gemaakt. Eiser is evenwel niet eens in de gelegenheid gesteld om daadwerkelijk aangifte van vermissing te doen. Uit het dossier blijkt voorts niet wat verweerder na 17 december 2009 heeft gedaan om de uitzetting van eiser te effectueren. De aanvraag om afgifte van een laissez passer (lp) ten behoeve van eiser is in ieder geval nog niet ingediend.

2. Verweerder heeft ter zitting het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd.

Het redelijk vermoeden van illegaal verblijf is ontstaan op het moment dat eiser zelf heeft aangegeven dat hij niet rechtmatig in Nederland verblijft. De omstandigheden en de redenen van aanhouding blijken voldoende uit het proces-verbaal van staandehouding.

Verweerder ziet, gelet op de gronden van de opgelegde maatregel, voorts geen aanleiding voor het opleggen van een lichter middel.

Ook handelt verweerder voldoende voortvarend. Op 10 december 2009 heeft een identiteitsgehoor plaatsgevonden en op 11 december 2009 is eiser overgeplaatst naar het detentiecentrum te Zaandam. Op 15 december 2009 is een vertrekgesprek met eiser gevoerd en is de aanvraag om afgifte van een lp voor India ingevuld en verzonden naar de lp-kamer. Eisers dossier is op 16 december 2009 door Dienst Terugkeer en Vertrek ontvangen op welke datum eveneens een regievoerder is toegewezen. Op 17 december 2009 is de kopie van eisers geboorteakte en schoolcertificaat per spoedkoerier naar de lp-kamer verzonden. Verweerder is niet op de hoogte dat de autoriteiten overgaan tot afgifte van een lp ten behoeve van eiser indien het proces-verbaal van vermissing van zijn paspoort wordt overgelegd. Het is aan eiser om dit door te geven aan de regievoerder. Het feit dat het proces-verbaal van vermissing van eisers paspoort niet in het dossier zit is niet relevant voor zijn uitzetting.

3. Bij fax van 28 december 2009 heeft verweerder aangegeven dat de betreffende verbalisant wegens afwezigheid niet in de gelegenheid is geweest om een aanvullend proces-verbaal op te maken. Verweerder handhaaft het standpunt ter zitting ten aanzien van het redelijk vermoeden van illegaal verblijf en dat de staandehouding rechtmatig is geweest. In het kader van de uitvoering van algemene politietaken als geregeld in artikel 2 van de

Zaaknummer: AWB 09/45916 inzake

Pagina 3 van 5

Politiewet dient verbalisant bij een aangifte van vermissing paspoort te vragen naar de identiteit en nationaliteit van de aangever. Uit de kopie van het paspoort alsmede uit de verklaring van eiser zelf bleek niet dat eiser rechtmatig verblijf heeft in Nederland. Gelet hierop heeft verbalisant overleg gevraagd met de Vreemdelingenpolitie en de politiestructuren geraadpleegd. Hieruit bleek dat eiser inderdaad geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft waarop een redelijk vermoeden van illegaal verblijf ontstond. Vervolgens is eiser staandegehouden op grond van de Vreemdelingenwet 2000. Zelfs al zou eiser niet zelf hebben aangegeven illegaal in Nederland te verblijven, mocht verbalisant aan de hand van eisers aangifte en de overgelegde kopie van zijn paspoort onderzoek doen naar de identiteit en nationaliteit van eiser alsmede naar zijn verblijfsrechtelijke positie.

Voor zover de rechtbank het standpunt inneemt dat de staandehouding onrechtmatig was, stelt verweerder zich subsidiair op het standpunt dat er ruimte is voor een belangenafweging, welke in het voordeel van verweerder dient uit te vallen. Verweerder verwijst hiervoor naar de gronden die aan het opleggen van de maatregel ten grondslag hebben gelegen en benadrukt dat eiser heeft verklaard al vier jaar illegaal in Nederland te verblijven en nimmer zelfstandig is vertrokken.

4. Eiser heeft in reactie op voormelde fax voorts nog gesteld dat, voorzover hier van belang en zakelijk weergegeven, verweerder geen duidelijkheid heeft kunnen of willen verschaffen omtrent de gang van zaken op het politiebureau en dat verweerder aldus tevens in gebreke is gebleken om aan te geven waarom de verklaringen van eiser ten aanzien van wat aan de staandehouding vooraf is gegaan onjuist zouden zijn.

De rechtbank overweegt het volgende.

5. In het proces-verbaal van staandehouding staat, voorzover hier van belang, het volgende gerelateerd:

kwam aan het bureau Lijnbaansgracht om aangifte te doen van vermissing van zijn paspoort. kon enkel een kopie van het paspoort tonen als zijnde legitimatiebewijs. gaf zelf aan niet rechtmatig in Nederland te verblijven. Verbalisant heeft overleg gepleegd met de Vreemdelingendienst. Deze heeft door diverse systemen na getrokken maar daar bleek niet uit dat rechtmatig in Nederland verblijft. Verbalisant heeft hierop staande gehouden voor de Vreemdelingenwetgeving."

6.1 Nu eiser ter zitting heeft betwist dat hij, bij het willen doen van aangifte van vermissing, uit eigen beweging heeft verteld dat hij hier illegaal verblijft en het proces-verbaal op dit punt niet uitsluit dat eiser zulks op een daartoe strekkende vraag heeft geantwoord, heeft de rechtbank verweerder verzocht nadere verduidelijking terzake te verschaffen.

De rechtbank stelt vast dat verweerder die nadere verduidelijking bij monde van de betreffende verbalisant niet heeft kunnen geven. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om, indien verweerder zich op dat standpunt heeft willen blijven stellen, ervan uit te gaan dat eiser uit eigen beweging over diens illegaal verblijf zou hebben verteld.

6.2 Voorzover verweerder zou hebben willen betogen dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf eerst is ontstaan nadat eisers gegevens in de bestanden van de Vreemdelingenpolitie waren gecheckt, en dat de staandehouding om die reden rechtmatig is geschied, merkt de rechtbank op dat, wat daar verder ook van zij, het checken van de gegevens in de bestanden eerst heeft plaatsgevonden nadat eiser te kennen had gegeven niet rechtmatig in Nederland te verblijven.

Zaaknummer: AWB 09/45916 inzake

Pagina 4 van 5

6.3 De rechtbank vermag voorts niet in te zien op grond waarvan het de politie, in het kader van een redelijke taakuitoefening, vrij zou staan een persoon die te kennen heeft gegeven aangifte te willen doen van vermissing van diens paspoort, naast de identiteit en nationaliteit tevens naar diens verblijfsrechtelijke positie te vragen.

7. Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank het er dan ook voor houdt dat de verbalisant, nadat eiser te kennen had gegeven om aangifte te willen doen van vermissing van zijn paspoort en daartoe een kopie van zijn paspoort had overgelegd, eiser in het kader van de uitoefening van de taken van Vreemdelingenwet 2000 heeft bevestigd naar diens verblijfsrechtelijke positie. Nu uit het willen doen van aangifte van vermissing van een paspoort en het daarbij enkel kunnen tonen van een kopie van dat paspoort, naar objectieve maatstaven gemeten geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf valt te destilleren, is de staandehouding onrechtmatig.

8. Ingevolge vaste jurisprudentie maakt een gebrek in het voortraject de daaropvolgende inbewaringstelling eerst dan onrechtmatig indien de door verweerder naar voren gebrachte belangen bij de inbewaringstelling niet opwegen tegen de ernst van het gebrek en de daarbij geschonden belangen van de vreemdeling.

De rechtbank acht een onrechtmatige staandehouding een zeer ernstig gebrek. Zonder deze staandehouding was eiser immers nooit in de macht van verweerder gekomen. De door verweerder gestelde belangen - het niet beschikken over middelen van bestaan, een geldig identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 of vaste woon- of verblijfplaats, het zich niet hebben aangemeld bij de korpschef als ook het reeds vier jaar hier te lande illegaal verblijven en ondanks twee eerdere bewaringen nimmer vertrokken zijn - acht de rechtbank van onvoldoende gewicht om de daaropvolgende bewaring desalniettemin gerechtvaardigd te achten. Dit klemt naar het oordeel van de rechtbank temeer nu uit het dossier blijkt dat eiser van plan was om naar India terug te keren en de staandehouding juist is geschied op een moment dat eiser doende was zijn terugkeer te realiseren.

9. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel met ingang van de datum van de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond en beveelt de onmiddellijke opheffing van de bewaring.

10. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 105,- per dag dat eiser op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, te weten 9 december 2009 tot en met 10 december 2009 en € 80,- per dag dat eiser in het huis van bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, te weten 11 december 2009 tot 29 december 2009, derhalve in totaal 2 x € 105,- en 18 x € 80,-, in totaal € 1.650,-.

11. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

Zaaknummer: AWB 09/45916 inzake

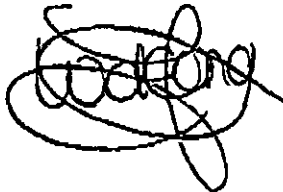
Pagina 5 van 5

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat verweerder de bewaring onmiddellijk opheft;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1.650,- (zegge: eenduizend zeshonderdvijftig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 874,- (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), te betalen aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 29 december 2009 door mr. R.H.G. Odink, voorzitter, in tegenwoordigheid van W. de Jong-Koops, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op:

29 DEC. 2009

Conc.: WdJ/RO
Coll: CG
D: B
VK

Voor kopie conform
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
- 5. JAN 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. T.J.W. Visser
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 29 december 2009
met kenmerk 09/45916

Inzake:

met IND-kenmerk 9905.07.6016
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. J.A. Canales
advocaat te Amsterdam (1077 SR), aan de Stadionweg 88

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2501 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mevrouw mr. T. Nauta
070 - 779 5438

1. Inleiding

- 1.1. De staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 29 december 2009, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 09/45916 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van de staatssecretaris van Justitie (hierna: staatssecretaris) van 9 december 2009, waarbij verweerder de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) is opgelegd, gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel heeft bevolen en de vreemdeling een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend alsmede een vergoeding van de proceskosten.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 9 december 2009 is verweerder op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.
- 2.3. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt van de staatssecretaris

- 3.1. De staatssecretaris heeft twee grieven tegen de bestreden uitspraak.

Grief I

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 6.1. tot en met 7. op pagina drie en vier van de bestreden uitspraak:

* 6.1. Nu eiser ter zitting heeft betwist dat hij, bij het willen doen van aangifte van vermissing, uit eigen beweging heeft verteld dat hij hier illegaal verblijft en het proces-verbaal op dit punt niet uitsluit dat eiser zulks op een daartoe strekkende vraag heeft geantwoord, heeft de rechtbank verweerder verzocht nadere verduidelijking terzake te verschaffen.

De rechtbank stelt vast dat verweerder die nadere verduidelijking bij monde van de betreffende verbalisant niet heeft kunnen geven. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om, indien verweerder zich op dat standpunt heeft willen blijven stellen, ervan uit te gaan dat eiser uit eigen beweging over diens illegaal verblijf zou hebben verteld.

6.2. Voor zover verweerder zou hebben willen betogen dat het redelijk vermoeden van illegaal verblijf eerst is ontstaan nadat eisers gegevens in de bestanden van de Vreemdelingenpolitie waren gecheckt, en dat de staandehouding om die reden rechtmatig is geschied, merkt de rechtbank op dat, wat daar verder ook van zij, het checken van de gegevens in de bestanden eerst heeft plaatsgevonden nadat eiser te kennen had gegeven niet rechtmatig in Nederland te verblijven.

6.3. De rechtbank vermag voorts niet in te zien op grond waarvan het de politie, in het kader van een redelijke taakuitoefening, vrij zou staan een persoon die te kennen heeft gegeven aangifte te willen doen van vermissing van diens paspoort, naast de identiteit en nationaliteit tevens naar diens verblijfsrechtelijke positie te vragen.

7. Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank het er dan ook voor houdt dat de verbalisant, nadat eiser te kennen had gegeven om aangifte te willen doen van

vermissing van zijn paspoort en daartoe een kopie van zijn paspoort had overgelegd, eiser in het kader van de uitoefening van de taken van de Vreemdelingenwet 2000 heeft bevraagd naar diens verblijfsrechtelijke positie. Nu uit het willen doen van aangifte van vermissing van een paspoort en het daarbij enkel kunnen tonen van een kopie van dat paspoort, naar objectieve maatstaven gemeten geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf valt te destilleren, is de staandehouding onrechtmatig.”

Grief II

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 8. op pagina vier van de bestreden uitspraak:

“8. Ingevolge vaste jurisprudentie maakt een gebrek in het voortraject de daaropvolgende inbewaringstelling eerst dan onrechtmatig indien de door verweerder naar voren gebrachte belangen bij de inbewaringstelling niet opwegen tegen de ernst van het gebrek en de daarbij geschonden belangen van de vreemdeling.

De rechtbank acht een onrechtmatige staandehouding een zeer ernstig gebrek. Zonder deze staandehouding was eiser immers nooit in de macht van verweerder gekomen. De door verweerder gestelde belangen ~ het niet beschikken over middelen van bestaan, een geldig identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 of vaste woon- of verblijfplaats, het zich niet hebben aangemeld bij de korpschef als ook het reeds vier jaar hier te lande illegaal verblijven en ondanks twee eerdere bewarings nimmer vertrokken zijn – acht de rechtbank van onvoldoende gewicht om de daaropvolgende bewaring desalniettemin gerechtvaardigd te achten. Dit klemt naar het oordeel van de rechtbank temeer nu uit het dossier blijkt dat eiser van plan was om naar India terug te keren en de staandehouding juist is geschied op een moment dat eiser doende was zijn terugkeer te realiseren.”

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 9., 10. en 11. op pagina vier van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven.

Ten aanzien van grief I.

- 4.1. De staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staandehouding van verweerder onrechtmatig is geschied. Daartoe wijst zij op het volgende.
- 4.2. Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van 9 december 2009 betreffende de staandehouding, overbrenging en ophouding, blijkt dat verweerder ten overstaan van een politiefunctionaris heeft aangegeven niet rechtmatig in Nederland te verblijven. Eerst na deze mededeling van verweerder heeft er overleg plaatsgevonden met de vreemdelingendienst en is uit de systemen gebleken dat verweerder inderdaad niet rechtmatig in Nederland verbleef. Vervolgens is verweerder staandegehouden. Op het moment dat verweerder werd staandegehouden bestond er aldus een redelijk vermoeden, in casu zelfs een zekerheid, van illegaal verblijf. De enkele betwisting van de vreemdeling ter zitting biedt onvoldoende aanknopingspunt om niet van de juistheid van het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal uit te gaan.

- 4.3. De Staatssecretaris betreurt dat hij geen gevolg heeft kunnen geven aan het verzoek van de rechtbank middels een aanvullend proces-verbaal nader in te gaan op de gang van zaken bij de aangifte van verweerder van de vermissing van zijn paspoort. Echter de vraag of verweerder uit zichzelf heeft aangegeven dat hij geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, dan wel dat verweerder dit heeft geantwoord naar aanleiding van een vraag daartoe van de desbetreffende politiefunctionaris, is naar de mening van de Staatssecretaris niet van (doorslaggevend) belang voor de beoordeling of sprake is van een rechtmatige staandehouding. Immers, zelfs als de verbalisant heeft gevraagd naar de verblijfsstatus van verweerder was dit een legitieme vraag, gelet op de problematiek die ontstaat op het moment dat een persoon zijn paspoort kwijt raakt. Ter illustratie valt hierbij te denken aan het verlies van in het paspoort aangebrachte visa, inreisstempels en eventuele verblijfsstickers. Om de aangever verder te kunnen helpen is het noodzakelijk om te weten wat de aanvullende gegevens in het paspoort waren en wat de verblijfsstatus is van de aangever. Zodoende kan de aangever worden verwezen naar de betreffende instanties voor de benodigde vervangende documenten/stickers. De, eventueel gestelde vraag met betrekking tot de verblijfsstatus van verweerder, is zo bezien een relevante, rechtmatige en vanzelfsprekende vraag, welke voortvloeit uit de aard van de aangifte en de algemene politietaken zoals geregeld in artikel 2 van de Politiewet. Wat in onderhavige zaak de exacte gang van zaken is geweest rond de aangifte van de vermissing van het paspoort door verweerder op 9 december 2003, is in het licht van het voorgaande irrelevant voor de vreemdelingrechtelijke casus. De rechtbank heeft dit miskend.

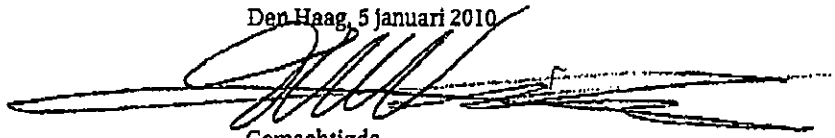
Ten aanzien van grief II.

- 4.4. Voor zover wordt toegekomen aan het maken van een belangenafweging, gelet op hetgeen ten aanzien van de eerste grief is aangedragen, stelt de staatssecretaris zich op het standpunt dat deze ten onrechte in het voordeel van verweerder is uitgevallen. Hiertoe merkt zij op dat de gronden van de maatregel niet door verweerder zijn betwist en eveneens onbetwist is dat zij de maatregel van bewaring kunnen dragen, vaststaat dat verweerder reeds vier jaar illegaal in Nederland verblijft en hij nimmer heeft getracht dit verblijf te legaliseren. Voorts beschikt verweerder niet over een document als bedoeld in artikel 4.21 Vb, heeft geen vaste woon- of verblijfplaats, heeft zich niet gemeld bij de korpschef en heeft geen middelen van bestaan. Nu er derhalve voldoende gronden bestonden om te concluderen dat er aanleiding bestond voor het vermoeden dat verweerder zich aan zijn eventuele uitzetting zou onttrekken had de rechtbank tot het oordeel dienen te komen dat de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd was.

5. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Den Haag, 5 januari 2010

Gemachtigde

*mr. T.J.W. Visser, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*